

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 608/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., Piaristická 2, Nitra, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., Piaristická 2, Nitra, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ako i z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 81/2015 vyplýva, že sťažovateľka v procesnom postavení navrhovateľky je účastníčkou napadnutého konania o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 8 200 €. Návrh sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu bol okresnému súdu doručený 19. marca 2015.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Dňa 19. 03. 2015 Okresný súd Bratislava II vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 492,- EUR za podanie návrhu, ktorý sťažovateľka bez zbytočného odkladu aj uhradila. Žalovaná ešte v roku 2015 urgovala mailom Okresný súd Bratislava II na vydanie platobného rozkazu, avšak bez výsledku. Okresný súd Bratislava II do dnešného dňa, t. j. počas vyše dvoch rokov od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, neurobil žiaden procesný úkon vo veci samej; v roku 2015 síce preposlal žalobkyni vyjadrenie žalovaného, avšak bez akéhokoľvek sprievodného listu alebo výzvy súdu na vyjadrenie sa žalobkyne vo veci...“

Samotnú skutočnosť, že počas vyše dvoch rokov došlo len k preposlaniu vyjadrenia žalovaného, a to bez sprievodného listu Okresného súdu Bratislava II s prípadnou výzvou súdu na vyjadrenie sa žalobkyne, nemožno bez všetkého považovať za postup v súlade so zákonom. Okresný súd Bratislava II vo veci počas dvoch rokov nevytýčil pojednávanie...“

Prietáhy v konaní poškodzujú sťažovateľku aj v jej osobnom živote. Sťažovateľka je zamestnaná ako učiteľka v materskej škôlke a obrátila sa s dôverou na príslušný súd s nádejou, že tento jej poskytne právnu ochranu, ktorú má sťažovateľka garantovanú Ústavou Slovenskej republiky a uhradila tak nemalú sumu súdneho poplatku vopred, ktorého výška predstavuje skoro celý mesačný príjem sťažovateľky...“

Vzhľadom na uvedené sa domáhame ochrany ústavného práva sťažovateľky na Ústavnom súde Slovenskej republiky, aby Ústavný súd Slovenskej republiky uložil prikázal Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/81/2015 konať bez zbytočných prietáhov.“

Sťažovateľka sa domáha aj priznania finančného zadost'učinenia v sume 2 500 €, čo takto odôvodňuje:

„Za daných okolností máme tiež za to, že ako jediný možný a spravodlivý prostriedok nápravy a zmiernenia ujmy sťažovateľky, je priznanie primeraného finančného zadost'učinenia za niekoľko rokov prieťahov, ktoré v súdnom konaní vznikli a ktoré ho tak zbytočne predĺžili, práve v dôsledku nečinnosti Okresného súdu Bratislava II. Sťažovateľka z tohto dôvodu požaduje za porušenie jej ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 500,- EUR, a to nielen s poukazom na dobu v ktorej Okresný súd Bratislava II vôbec nekonal, ale aj s poukazom na sumu požadovanú v danej do dnešného dňa neukončenej veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 8 C/81/2015, ktoré neukončené súdne konanie tak zakladá právnu neistotu pre sťažovateľku, ako aj s ohľadom na sumu zaplateného súdneho poplatku vopred, ktorého výška dosahuje mesačný príjem sťažovateľky ktorá je samoživiteľkou.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 2500 € a uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť jej trovy konania v sume 374,81 €.

Pred predbežným prerokovaním veci sa po predchádzajúcej výzve ústavného súdu k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 3073/17 zo 17. marca 2017, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádzam, že v období od septembra 2015 do marca 2017, čo vyplýva aj z pripojenej chronológie procesných úkonov vo veci, v konaní vznikli prieťahy spôsobené nečinnosťou tunajšieho súdu. Na základe uvedených zistení bol sudca na uvedené prieťahy upozornený a vec bola zaradená medzi veci sledované predsedom súdu v pravidelných intervaloch.“

Z predloženého súdneho spisu okresného súdu, ako aj prílohy vyjadrenia predsedu súdu vyplýva, že vo veci boli vykonané tieto procesné úkony:

Dňa 12. februára 2015 sťažovateľka podala návrh na zaplatenie (vydanie platobného rozkazu).

Dňa 23. februára 2015 okresný súd vyzval žalobkyňu na úhradu súdneho poplatku za návrh.

Dňa 25. marca 2015 sťažovateľka uhradila súdny poplatok za návrh.

Dňa 14. apríla 2015 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k návrhu.

Dňa 12. mája 2015 sa zásielka vrátila okresnému súdu ako neprevzatá v odbernej lehote.

Dňa 25. júna 2015 okresný súd doručoval návrh odporcovi prostredníctvom zamestnávateľa.

Dňa 19. augusta 2015 žalovaný predložil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu.

Dňa 8. septembra 2015 okresný súd vyjadrenie žalovaného doručoval žalobkyňi.

Dňa 16. marca 2017 okresný súd nariadil termín pojednávania na 25. máj 2017.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prierahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prierahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy,

sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v posudzovanej veci nebol od septembra 2015 do marca 2017 vykonaný žiaden procesný úkon z dôvodu nečinnosti na strane okresného súdu. Ide však o ojedinelú nečinnosť spôsobenú okresným súdom. Zo skôr uvedeného prehľadu úkonov súdu vyplýva, že okresný súd postupoval v napadnutom konaní v počiatočnom štádiu v zásade plynulo, keď vykonával procesné úkony smerujúce k zabezpečeniu kontradiktórnosti konania a príprave pojednávania. Po oboznámení sa s obsahom spisu v súvislosti s vyjadrením predsedu okresného súdu k sťažnosti boli prijaté opatrenia smerujúce k náprave na úrovni okresného súdu (zákonný sudca upozornený, vec zaradená medzi veci sledované predsedom súdu, pozn.) a bol bezodkladne nariadený termín pojednávania vo veci.

V nadväznosti na uvedené zistenia ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, či práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Po preskúmaní sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka napadnutého konania sama osebe a ani zistený ojedinelý prietah v konaní nemajú charakter takého ústavne významného pochybenia v postupe okresného súdu, na základe ktorého by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Navyše sťažovateľka sa mohla a aj mala domáhať urýchlenia napadnutého konania pred krajským súdom podaním sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v znení neskorších predpisov predsedovi krajského súdu, čo mohlo nepochybné prispieť k tomu, aby krajský súd o jej odvolaní rozhodol skôr.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by sťažovateľka zotrvala v presvedčení, že okresný súd v napadnutom konaní aj naďalej koná s neodôvodnenými priet'ahmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2017